

Arrest

nr. 179 889 van 21 december 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 juni 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie verklaarde op 3 juni 2016 verzoeksters derde medische regularisatieaanvraag op grond van 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk, conform artikel 9ter, §3-5° van de Vreemdelingenwet. Het betreft de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 09.02.2016 bij onze diensten werd ingediend door :

(...), geboren te Erevan op 29.12.1975 + zus en neef
(...), geboren te Erevan op 23.06.1965 (...), geboren op 07.06.1996
Nationaliteit: Armenië
Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3, 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 09.05.2011 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 29.10.2009. Betrokkene legt in de nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor. Het voorgelegde medisch getuigschrift (en bijlagen) bevat reeds eerder aangehaalde medische elementen van betrokkene waarin in de beslissing d.d. 09.05.2011 uitgebreid werd op ingegaan. (zie bevestiging arts d.d. 24.05.2016 in bijgevoegde gesloten omslag). Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

“schending van art. 9 ter §3 - 5° van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, schending van het beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet worden gedragen (materieële motiveringsplicht), d.w.z. schending van art. 62 van de Vreemdelingenwet en art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name van het zorgvuldigheidsbeginsel. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt wat volgt: (...). Aan artikel 62 Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R.v.St., n° 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E., 1993), en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (R.v.St., n° 53.583, 7 juni 1995, REV.DR.ETR. 1995, 326), of nog duidelijk, nauwkeurig en terzake dienend (R.v.St., n° 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E., 1993). Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende: (...). De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (R.v.St., n° 55.056, 7 september 1995, REV.DR.ETR. 1996, 249). Verzoekster meent dat bovenvermelde rechtsregels door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu werden geschonden en dat alleszins de materieële motiveringsplicht werd geschonden. Verzoekster vordert dan ook op grond van een schending van de materieële maar ook van de formele motiveringsplicht de vernietiging van de bovengenoemde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken. De motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken is op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig en volledig. Verwerende partij beperkt zich ertoe in haar beslissing te verwijzen naar het advies van de arts-geneesheer als volgt : (...). Het advies van de arts-adviseur luidt als volgt : “U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 09.02.2016 en d.d. 29.10.2009 te vergelijken. Betrokkene legt in de aanvraag dd. 9/2/2016 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor dd. 1/12/2015 opgesteld door dr. Hoeben + bijlagen 2/6/2010, 23/3/2015, 26/3/2015/4/3/2015, 28/4/2014, 28/8/2015, 25/11/2010, 28/8/2015, 26/10.2015, 29/1/2013 en 4/9/2012. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat het nog steeds om dezelfde pathologie van betrokkene gaat als de pathologie in de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 29/10/2009, waarvoor reeds een advies werd opgesteld door dr. Deguelle op 9/5/2011. Op het standaard medisch getuigschrift dd. 1/12/2015 wordt

geen nieuwe pathologie aangehaald voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt enkel de reeds eerder aangehaalde pathologie. Er bestaat geen contra-indicatie om te reizen.” (stuk 2)

In het standaard medisch getuigschrift van dr. Houben dd. 1 december 2015, als bijlage gevoegd bij het verzoek om machtiging tot verblijf dd. 9 februari 2016, worden minstens volgende nieuwe elementen aangebracht, waarvan geen sprake is geweest in de medische attesten gevoegd bij het verzoek om machtiging tot verblijf dd. 29 oktober 2009 :

- multipele vasculair acces complicaties en dreigende uitputting van de vasculair acces opties,
- gezien de jonge leeftijd van patiënte de vasculair acces opties in de toekomst opgebruikt geraken waardoor hemodialysetherapie op middellange termijn wordt gecompromitteerd en er voor verdere overleving niertransplantatie hoogst noodzakelijk is,
- hemodialyse is in de toekomst niet meer mogelijk en niertransplantatie is de enige dwingende optie als niervervangende therapie,
- gezien de precaire vochtbalans tgv. anurie kan patiënte niet reizen wegens het risico op hypertensief longoedeem.

Verzoekster heeft in het verzoekschrift ook naar voor gebracht dat er geen transplantatie van overleden donoren en geen nierbank in Armenië is terwijl zij geen familieleden heeft die als mogelijk levende donor in aanmerking komen, en zij heeft dit gestaafd met een attest van het Ministerie van Gezondheid van Armenië (stuk 20 bij het verzoekschrift) en met medische documenten betreffende de gezondheidstoestand van haar familieleden (stukken 21, 22 en 23 bij het verzoekschrift). Het attest van het Ministerie van Gezondheid van Armenië is duidelijk : “As regards another question in your application as to taking organs from corpse donor and existence of donor bank in Armenia, I'd like to inform that pursuant to Resolutions of Government of RA No. 1465-N “About operation of organs and tissues donors’ and recipients register, approval of procedure for information registration and usage” of November 11, 2010 and No. 1260-N “About taking transplantation organs and/or tissues, development rules and approval of procedure for transplantation” of September 16, 2010, the register of organs and tissues donors and recipients as well as performance of organ transplantation from corpse donor isn't available in Armenia at present, so there is no kidney bank and a number of problems are present in order to solve this problem finally.” (stuk 3)

Vrije vertaling :

“Wat betreft een andere vraag in uw aanvraag betreffende het uitnemen van organen van donorlijken en het bestaan van een donorenbank in Armenië, wens ik te informeren dat volgens resoluties van de regering van de RA Nr. 1465-N “Over de werking van het register van donoren en ontvangers van organen en weefsels, goedkeuring van de procedure voor informatie- en gebruiksregistratie” van 11 november 2010 en Nr. 1260-N “Over het wegnemen van transplantatieorganen en -weefsels, ontwikkelingsregels en goedkeuring van de transplantatieprocedure” van 16 september 2010, er geen register van organen- en weefseldonoren en geen uitvoering van orgaantransplantaties van donorlijken in Armenië beschikbaar is op huidig ogenblik, zodat er geen nierbank is en er een aantal problemen zijn om dit probleem eindelijk op te lossen.”

Verder heeft verzoekster in haar verzoekschrift gewezen (en met stuk 8 gestaafd) op de hoge kostprijs van afweer onderdrukkende medicaties, noodzakelijk na transplantatie, en zij heeft een stuk bijgebracht waaruit blijkt dat ze in Armenië enkel kan beschikken over een invaliditeitsuitkering van ongeveer 25 € in de maand (stuk 24 bij het verzoekschrift). De bestreden beslissing wijdt geen enkele overweging aan de medische problemen in verband met de dreigende uitputting van het vasculair acces (de aders via dewelke het dialysetoestel met de bloedsomloop van de patiënte wordt verbonden), waardoor niertransplantatie als enige optie overblijft, noch aan de onmogelijkheid om te reizen omwille van dreigend longoedeem, noch aan de nieuwe informatie met betrekking tot het niet bestaan van een nierbank en transplantatie van nieren van overleden donoren, noch aan de kostprijs van afweer onderdrukkende medicaties, hoewel deze elementen in het verzoek van 29 oktober 2009 niet vermeld waren. De onmogelijkheid tot reizen werd in een vorige verblijfsaanvraag reeds opgeworpen, maar wordt in de nieuwe aanvraag geactualiseerd en gespecificeerd als zijnde een gevolg van het risico op een longoedeem, waarbij de arts-adviseur, hierin gevolgd door de gemachtigde, hier niet op ingaat, maar zich ertoe beperkt te stellen dat er geen contra-indicatie is om te reizen. Door niet in te gaan op de nieuwe elementen in het tweede verzoekschrift wordt de formele en de materiële motiveringsplicht geschonden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft in zijn arrest dd. 10 november 2015 (RvV 125 849/VIII) reeds in deze zin gestatueerd : (...) (cf. RvS 18 september 2013, nr. 224.723; RvS 4 december 2002, nr. 113.182).” (stuk 4). Verder schendt de bestreden beslissing artikel 9ter - § 3, 5° van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, in zoverre het besluit dat er geen nieuwe elementen zijn enkel is gebaseerd op een vergelijking van het standaard medisch attest met de bijlagen gevoegd bij de aanvraag van 9 februari 2016 enerzijds, met het medische attesten gevoegd bij de aanvraag van 29 oktober 2009 anderzijds. De arts-adviseur besluit, hierin gevolgd door de gemachtigde, dat het nog steeds om dezelfde pathologie gaat. Artikel 9 ter - § 3, 5° van de wet van 15 december 1980 luidt als

volgt : (...).Het advies van de arts-adviseur, volledig gevolgd door de gemachtigde, beperkt zich tot de vraag of de pathologie waarvan sprake in het verzoek dd. 9 februari 2016, verschilt van de pathologie waarvan sprake in het verzoek dd. 29.oktober 2009 : "U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 09.02.2016 en d.d. 29.10.2009 te vergelijken....Op het standaard medisch getuigschrift dd. 1/12/2015 wordt geen nieuwe pathologie aangehaald voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt enkel de reeds eerder aangehaalde pathologie...".In het verzoekschrift dd. 9 februari 2016 van verzoekster werd echter reeds expliciet aangegeven dat de medische elementen ter ondersteuning van de aanvraag andere elementen zijn dan diegene ingeroepen in het kader van de vorige aanvraag om machtiging conform art. 9ter, met name : "De eerste aanvraag was gebaseerd op familiale mediterrane koorts (FMF), met renale aantasting met noodzaak tot nierfunctie vervangende therapie (chronische hemodialyse).Het huidig verzoekschrift verwijst echter naar andere elementen met betrekking tot de gezondheidstoestand van verzoekster, met name de dreigende uitputting van de vasculair acces opties zodat hemodialysetherapie gecompromitteerd wordt.it zijn nieuwe elementen in vergelijking met het vorig verzoek om machtiging tot verblijf cf. artikel 9ter Vreemdelingenwet. "Ook al zou de pathologie dezelfde zijn, quod non, dan gaat het in het tweede verzoekschrift om een evolutie in de gezondheidstoestand die maakt dat de vroegere therapie (dialyse) gecompromitteerd wordt, zodat een nieuwe behandeling van de ziekte (niertransplantatie) noodzakelijk wordt. Artikel 9ter § 3, 5° van de Vreemdelingenwet bepaalt niet dat de ingeroepen elementen enkel de pathologie van de patiënt betreffen, maar sluit integendeel niet uit dat medische elementen van een andere aard, bijvoorbeeld met betrekking tot de noodzaak van een nieuwe therapie, andere elementen kunnen zijn dan degene opgeworpen in een vorige aanvraag. Artikel 9ter § 3, 5° van de Vreemdelingenwet sluit bovendien evenmin uit dat niet-medische elementen, of elementen die het strikt diagnostische overstijgen, andere elementen kunnen zijn dan degene naar voor gebracht in een eerder aanvraag, zoals in casu de afwezigheid van een nierbank in Armenië en de onbeschikbaarheid van niertransplantatie van overleden donoren, de onmogelijkheid van transplantatie van familieleden-donoren omwille van hun gezondheidstoestand, en de kostprijs van afweer onderdrukkende medicijnen in relatie met de geringe financiële draagkracht van verzoekster. Door deze elementen niet in aanmerking te nemen bij de vergelijking met de elementen naar voor gebracht in de eerste aanvraag, schendt de bestreden beslissing artikel 9ter § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft voorheen reeds in deze zin gestatueerd : "Hieruit (uit art. 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet, n.v.d.r.) blijkt dat de elementen die worden ingeroepen ter ondersteuning van een verblijfsaanvraag betrekking hebben op ziekte, de graad van ernst, de noodzakelijk geachte behandeling, en de mogelijkheden en toegankelijkheid tot een adequate behandeling in het land van herkomst. Bijgevolg kunnen gegevens uit een navolgende aanvraag, die zouden nopen tot een nieuwe beoordeling van "het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in het land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling" zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, vijfde lid, hoewel ze niet de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling in strikte zin betreffen, niet zonder meer beschouwd worden als elementen die reeds werden ingeroepen." (stuk 4) Doordat de door verzoekster ingeroepen nieuwe elementen in het geheel niet onderzocht zijn geworden, wordt ook het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur geschonden, en schiet de bestreden beslissing tekort aan de materiële motiveringsplicht."

2.2. De in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoekster voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Het materiële motiveringsbeginsel vereist dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven bestaan met een voldoende feitelijke grondslag, dat het werkelijk bestaande feiten moet betreffen die door het bestuur met de nodige zorgvuldigheid worden vastgesteld. Zo hiervan al dan niet op afdoende wijze blijkt van gegeven moet worden in het besluit zelf, lijkt de mogelijkheid tot controle hierop te vereisen dat die grondslag blijkt uit het administratief dossier.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

2.3. Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde”.

Artikel 9ter, § 3, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt verder als volgt:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: [...] 5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

In de aanvraag van 29 oktober 2009 wordt melding gemaakt van terminale nierinsufficiëntie waarbij hemodialyse noodzakelijk is. Uit het medisch advies van 9 mei 2011, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat de ambtenaar-geneesheer de mogelijkheid tot niertransplantatie in het land van herkomst heeft onderzocht en geconcludeerd dat dit mogelijk is, zowel van levende als dode donors.

In de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 9 februari 2016 wordt dezelfde aandoening als bij de eerste medische regularisatieaanvraag op 29 oktober 2009 aangebracht, met name terminale nierinsufficiëntie waarbij hemodialyse noodzakelijk is, met inbegrip van de mogelijke niertransplantatie.

In de medische voorgeschiedenis van het standaard medisch getuigschrift van 1 december 2015 wordt melding gemaakt van multiple vasculair acces complicaties, terminale nierinsufficiëntie en dialyseenood. Er wordt niet vermeld dat het hier gaat om nieuwe medische elementen, enkel dat de vasculair acces opties in de toekomst opgebruikt raken waardoor hemodialysetherapie op middellange termijn wordt gecompromitteerd en dat er een noodzaak is tot niertransplantatie. Verzoekster kan niet gevolgd worden waar zij stelt dat het om nieuwe medische elementen zou gaan.

De eerste medische regularisatieaanvraag werd op 9 mei 2011 ongegrond verklaard omdat de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, verzoekster in staat is om te reizen en er geen schending van artikel 3 EVRM voorhanden is.

Het loutere feit dat er nieuwe documenten worden voorgelegd bij de nieuwe aanvraag, waaruit blijkt dat de aandoening persisteert, belet niet te concluderen dat de medische elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Immers, er werd reeds geoordeeld over de aandoening. Een behandeling, zelfs indien levenslang noodzakelijk, is beschikbaar en toegankelijk in het land van herkomst.

De verwerende partij – die er toe gehouden is om bij een meervoudige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet na te gaan of er nieuwe elementen worden ingeroepen die niet eerder voorlagen bij de vorige aanvra(a)g(en) – kan de vermeldingen in het verplicht bij te voegen standaard medisch getuigschrift als uitgangspunt nemen voor haar beoordeling. De wetgever heeft, zoals reeds aangehaald, immers duidelijk vooropgesteld dat uit het standaard medisch getuigschrift de aandoeningen dienen te blijken die worden ingeroepen ter ondersteuning van de aanvraag, dat hierin de graad van ernst van de aandoeningen dient te worden aangeduid en dat de vereiste behandeling dient te blijken. Die zienswijze sluit aldus aan bij de wil van de wetgever om de procedure duidelijk te omkaderen. Er kan dan ook worden aangenomen dat de verwerende partij zich bij de beoordeling of er nieuwe elementen worden ingeroepen die niet eerder werden ingeroepen bij de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, steunt op de gegevens van het standaard medisch getuigschrift, nu de overige bij de aanvraag gevoegde

medische stukken enkel een verdere verduidelijking kunnen inhouden van de aandoeningen en van de vermeldingen zoals die reeds blijken uit het gevoegde standaard medisch getuigschrift.

De bestreden beslissing geeft duidelijk aan dat er geen nieuw ingeroepen elementen blijken ten opzichte van de eerste medische regularisatieaanvraag. Het is de gemachtigde van de staatssecretaris die overeenkomstig artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet bevoegd is om zich uit te spreken over de aanwezigheid van nieuwe medische elementen. Deze heeft derhalve binnen de hem toegekende bevoegdheid de aanvraag onontvankelijk verklaard. Hij diende dienaangaande evenmin advies in te winnen van een geneesheer.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC